

egne kontrolprocedurer, hvilket er meget omkostningskrævende.

Såvel i Danmark som i udlandet er der derfor indledt bestræbelser på at skabe alment accepterede normer og kontrolsystemer, både i samarbejde mellem de nationale prøvestationer og i de nationale og internationale standardiseringsorganisationer.

På den angivne baggrund forekommer den hidtidige begrænsede godkendelsesordning ikke længere fuldt ud hensigtsmæssig og tidssvarende.

2.2. Formålet med en nyordning vil navnlig være, at der skabes et sammenhængende regelsæt og kvalitetssikringssystem for hele processen fra konstruktion til drift af vindmøllen, som så vidt muligt tilgodeser de samlede krav, der stilles af forskellige interessenter, navnlig vindmølleejere, forsikringsselskaber og myndigheder.

Ved udformningen heraf må der lægges afgørende vægt på at sikre en ordning, som er fleksibel og enkel at praktisere for fabrikanterne, og som kan ændres i overensstemmelse med udviklingen såvel i industrien i almindelighed som internationalt.

Nyordningen vil for det første indebære, at der tilvejebringes ensartede normer, standarder og andre tekniske forskrifter for konstruktion, fremstilling, installation og drift af vindkraftanlæg. Det forudsættes, at sådanne regler bliver til i samråd med producenter og brugere og harmoniseres med europæiske og internationale regler.

Det må imidlertid forudses, at grundlaget i form af normer og standarder ikke vil kunne blive endeligt og fuldstændigt dækkende. Det gælder navnlig for så vidt angår selve konstruktionen af møllen. Nye konstruktionsprincipper vil således kun kunne godkendes, hvis der fortsat kan foretages en mere individuel, skønmæssig vurdering.

Endvidere vil det ofte være nødvendigt at gennemføre en specifik bedømmelse af f.eks. materialers og enkeltkomponenters egenskaber gennem afprøvning, ligesom vindmøllers komplekse fysik vil nødvendiggøre gennemførelsen af særlige prøvningsprogrammer.

Der vil derfor fortsat være behov for en særlig individuel vurdering, som ikke alene kan baseres på normer og standarder, af konstruktionen af den enkelte mølletype.

Som det andet væsentlige hovedelement i ordningen indgår et certificeringssystem, der navnlig har til formål at dokumentere, at normer, standarder, tekniske forskrifter og det godkendte design faktisk følges. Det er hensigten, at et sådant system i vidt omfang skal hvile på princippet om egenkontrol, hvilket indebærer, at virksomhederne selv gennemfører kvalitetssikringsprogrammer for de forskellige processer.

På den måde vil den udefra kommende kontrol på længere sigt kunne indskrænkes til alene at omfatte en stillingtagen til selve programmerne og til dokumentationen for deres anvendelse i praksis bl.a. gennem stikprøvekontrol.

2.3. Ordningen som sådan vil blive gjort obligatorisk for alle vindmøller, der opstilles i Danmark, hvilket bl.a. er anbefalet af Foreningen Danske Vindkraftværker, Vindmøllefabrikantforeningen og Assurandørsocietetet.

Det nærmere indhold af ordningen vil imidlertid blive afpasset efter de formål, som ordningen skal tjene, og under hensyn til de forskellige interessenters forhold. Som følge heraf er det hensigten at anvende forskellige klassifikationer, således at mindre produktioner eller helt individuelle møller (prototyper) behandles efter tillempede regler uden dermed at reducere sikkerhedskravene.

For almindelige serieproducerede vindmøller vil ordningen indtil videre blive udformet således, at der kræves en godkendelse af den pågældende vindmølletype (designgodkendelse), baseret på et fyldestgørende materiale fra producenten, der dokumenterer typens konstruktion, komponenter m.v. samt procedurer for transport, opstilling og drift, udfra gældende regler, normer og forskrifter m.v., eventuelt suppleret med prøvning af mølletypen og særlige komponenter.

Dokumentationen for anvisningernes efterlevelse i den enkelte fase forventes derimod i al væsentlighed at ske i form af certifikater, som udstedes for den enkelte mølle baseret på godkendte kvalitetssikringssystemer for henholdsvis produktionsapparatet, transport og opstilling.

2.4. Den overordnede administration af den samlede ordning vil blive varetaget af Energistyrelsen eventuelt i samarbejde med andre statslige myndigheder, medens det er hensigten, at Prøvestationen for vindmøller på Risø, teknologiske institutter, certificeringsselskaber og prøvningsvirksomheder skal forestå det konkrete, praktiske arbejde.

En sådan arbejdstilrettelæggelse skal sikre uvildighed og sammenhæng i sagsbehandlingen og følger iøvrigt det mønster, der internationalt er ved at tegne sig bl.a. i EF-regi.

Energistyrelsen vil have det formelle ansvar for udstedelsen af godkendelser samt for hele godkendelse-systemets etablering og drift. Energistyrelsens praktiske hovedopgave vil imidlertid være af generel karakter og navnlig omfatte regelfastsættelse. Det vil således være Energistyrelsen, der har ansvaret for bl.a. formidling af nye forskrifter og retningslinier til branchen og for at sikre autorisationen af de institu-